DATO' DR HASAN MOHAMED ALI A

lwn.

TENGKU PUTRA TENGKU AWANG & YANG LAIN

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, SHAH ALAM
NORAINI ABDUL RAHMAN PK
[GUAMAN SIVIL NO: MT1-21-40-2004]
5 OKTOBER 2009

C

TORT: *Fitnah - Libel dan slander - Pemfitnaan dengan sengaja dan dengan secara salah dan niat yang jahat oleh defendan-defendan terhadap plaintif - Sama ada dibuktikan - Pembelaan perlindungan bersyarat - Gantirugi - Prinsip-prinsip yang digunapakai*

D

TORT: *Fitnah - Pembelaan - Perlindungan bersyarat - Elemen-elemen perlindungan bersyarat - Sama ada berjaya dibuktikan oleh defendan-defendan kedua dan ketiga*

TORT: *Fitnah - Gantirugi - Taksiran gantirugi - Sama ada gantirugi yang dituntut oleh plaintif keterlaluan - Prinsip-prinsip yang digunapakai* E

Pada 17 Julai 2003, UMNO Bahagian Hulu Terengganu telah menganjurkan Majlis Pelancaran Gelombang Biru. Tetamu kehormat Majlis tersebut adalah Timbalan Perdana Menteri. Defendan pertama memberi kata-kata aluan di Majlis tersebut dan telah mengeluarkan F kata-kata berikut: "Tuan-tuan dan puan-puan, begitu juga mengurniakan hasil-hasil negeri kepada kroni-kroni mereka, yang paling kita sedih, tuan-tuan dan puan-puan, syarikat-syarikat kerajaan yang berpotensi dijual kepada kroni-kroni dan sahabat-sahabat mereka termasuk Taman Pertanian Negeri di Sekayu, tuan-tuan dan G puan-puan, diberi kepada Dato' Hasan Ali, Naib Presiden PAS". Defendan kedua telah ditugaskan untuk membuat liputan secara siaran langsung segmen pelancaran Majlis tersebut bermula dari ketibaan Timbalan Perdana Menteri. Plaintif kemudiannya memfailkan tindakan saman ini terhadap defendan-defendan kerana H dengan sengaja dan dengan secara salah dan niat yang jahat memfitnah plaintif dan juga menyiar secara langsung Majlis itu melalui Radio Televisyen Malaysia ('RTM'). Plaintif memohon gantirugi sebanyak RM20 juta dari defendan pertama, RM40 juta dari defendan kedua dan ketiga, gantirugi teladan dan gantirugi I melampau, perintah supaya ketiga-ketiga defendan meminta maaf dan ini disiarkan secara langsung melalui RTM di Berita Perdana

dan dalam akhbar utama selama tiga hari berturut-turut dari tarikh perintah dibuat dan perintah melarang ketiga-tiga defendan daripada menerbit atau mengeluarkan perkataan-perkataan fitnah yang sama pada masa hadapan. Defendan-defendan kedua dan ketiga telah memplidkan pembelaan perlindungan bersyarat kerana siaran langsung Majlis tersebut dibuat atas dasar kepentingan awam.

Diputuskan (membenarkan permohonan secara separa):

(1) Plaintif telah membuktikan elemen-elemen berikut: (i) kata-kata yang terkandung dalam ucapan defendan pertama sememangnya merujuk kepada plaintif sebab nama plaintif disebut oleh defendan pertama sebagai Dato' Hasan Ali, Naib Presiden PAS; (ii) perenggan itu, jika dibaca secara keseluruhan, membawa maksud bahawa plaintif diberi Taman Pertanian Negeri, Sekayu secara tidak jujur dan oleh itu membawa makna negatif terhadap plaintif, dan boleh memalukan dan mengaibkan beliau; dan (iii) memang tidak dinafikan oleh defendan yang perkataan yang dikatakan fitnah itu diucap semasa siaran langsung Majlis oleh defendan kedua. Oleh itu, sememangnya kata-kata tersebut telah disampaikan kepada pihak ketiga, iaitu kepada hadirin yang hadir di Majlis itu dan juga penonton-penonton yang menonton siaran langsung Majlis tersebut melalui RTM. Oleh yang demikian, terdapat kata-kata fitnah yang dikatakan oleh defendan pertama terhadap plaintif yang membuat plaintif menanggung rasa malu dan aib. (perenggan 6-9)

(2) Defendan-defendan kedua dan ketiga berjaya membuktikan pembelaan perlindungan bersyarat atas alasan-alasan berikut: (a) "the occasion must be fit" – saksi tunggal defendan-defendan kedua dan ketiga telah memberi keterangan bahawa defendan kedua membuat liputan siaran langsung segmen pelancaran Majlis tersebut kerana ianya dihadiri oleh Timbalan Perdana Menteri. Ini adalah sesuatu acara yang menepati "the occasion is fit"; (b) "the matter must have reference to the occasion" - mengikut SD1, sepanjang pengetahuan beliau, defendan pertama ditugaskan untuk menyampaikan ucapan aluan untuk menyambut kedatangan Timbalan Perdana Menteri. Defendan kedua bertanggungjawab menyiarkan perkara-perkara yang ada nilai berita dan informasi kepada rakyat; dan (c) "it must be published for right and honest motives" – defendan kedua adalah satu saluran media nasional yang dipertanggungjawab untuk menyampaikan perkara-perkara yang mempunyai nilai

berita kepada rakyat dan rakyat mempunyai kepentingan untuk mengetahui berita itu. Lagipun, defendan kedua hanya bertugas sebagai penyiar segmen pelancaran Majlis tersebut dan tidak bertanggungjawab atau mempunyai kawalan ke atas aturcara mahupun perjalanan Majlis tersebut. Tetapi yang paling penting ialah ini adalah satu siaran langsung di mana pihak defendan kedua tidak mengetahui terlebih dahulu teks ucapan dan ungkapan yang dikatakan fitnah itu. Sebenarnya, SD1 sendiri tidak sedar apa yang dikatakan itu fitnah. Juga tiada masa bagi defendan kedua untuk menyunting ataupun "edit" ucapan defendan pertama sekiranya SD1 mengetahui yang perkataan itu fitnah. Dalam lain perkataan tiada unsur niat jahat oleh defendan-defendan kedua dan ketiga terhadap plaintif. (perenggan 11 & 12)

(3) Gantirugi yang dituntut oleh plaintif adalah keterlaluan, mengikut prinsip-prinsip dalam kes-kes yang telah diputuskan. Plaintif juga tidak memberi apa-apa keterangan berkenaan dengan gantirugi yang dipohon. Juga beliau sendiri menyatakan yang beliau sekarang adalah seorang Ahli Dewan Undangan Negeri bagi Daerah Gombak Setia dan seorang EXCO bagi Kerajaan Negeri Selangor. Walaupun kata-kata fitnah itu dibuat ianya tidak menjejaskan imej plaintif. Sebaliknya, plaintif sekarang berkeadaan lebih baik dari dahulu. Lagipun perkataan fitnah itu dikatakan hanya sekali sahaja oleh defendan pertama dan juga disiarkan secara langsung hanya sekali oleh defendan kedua. Tiada bukti yang mengatakan ada siaran ulangan atau ulang tayang Majlis itu. Oleh itu, mahkamah ini mengawardkan kepada plaintif gantirugi sebanyak RM50,000 dibayar oleh defendan pertama dengan faedah sebanyak 8% setahun dari tarikh penghakiman sehingga penyelesaian penuh. *Karpal Singh v. DP Vijendran* (diikuti); *Dr Jenny Ibrahim v. S Pakianathan* (diikuti). (perenggan 15, 17, 18 & 19)

[Diperintah sedemikian.]

Kes-kes yang dirujuk:

Adam v. Ward [1917] AC 309 ***(dirujuk)***

Ayob Saud v. TS Sambathamurthi [1989] 1 CLJ 152; [1989] 1 CLJ (Rep) 321 HC ***(dirujuk)***

Chin Choon v. Chua Jui Meng [2005] 2 CLJ 569 CA ***(dirujuk)***

Dr Jenni Ibrahim v. S Pakianathan [1986] 2 MLJ 154 ***(diikuti)***

Henry Ong Keng Sem v. Patrick Ong Keng Kok [2008] 4 CLJ 276 HC ***(dirujuk)***

A *Ismail Shamsudin v. Abdul Aziz Abdan [2007] 8 CLJ 65 HC* ***(dirujuk)***
Karpal Singh v. DP Vijendran [2001] 3 CLJ 871 CA ***(diikuti)***
Kian Lup Construction v. Hongkong Bank Malaysia Sdn Bhd [2002] 7 CLJ 32 HC ***(dirujuk)***
Liew Yew Tiam & Ors v. Cheah Cheng Hock & Ors [2001] 2 CLJ 385 CA ***(dirujuk)***
B *Musa Hitam v. S H Alatas & Ors [1991] 1 CLJ 314; [1991] 2 CLJ (Rep) 487 HC* ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Public Authorities Protection Act 1948, s. 2(b)

C *Bagi pihak plaintif - Fazaruddin Sujairi Hj Md Radzi (Mohd Naim Yusoff bersamanya); T/n Fazaruddin & Co*
Bagi pihak defendan kedua & ketiga - Narkunavathy Sundareson (Natrah Mazman bersamanya); Jabatan Peguam Negara
Defendan pertama tidak diwakili

D *Dilaporkan oleh Suresh Nathan*

PENGHAKIMAN

E **Noraini Abdul Rahman PK:**

Fakta

[1] Pada 17 Julai 2003, UMNO Bahagian Hulu Terengganu
F telah menganjurkan Majlis Pelancaran Gelombang Biru. Tetamu kehormat Majlis tersebut adalah Timbalan Perdana Menteri. Defendan pertama memberi kata-kata aluan di Majlis tersebut dan telah mengeluarkan kata-kata berikut:

G > Tuan-tuan dan puan-puan, begitu juga mengurniakan hasil-hasil negeri kepada kroni-kroni mereka, yang paling kita sedih tuan-tuan dan puan-puan syarikat-syarikat kerajaan yang berpotensi dijual kepada kroni-kroni dan sahabat-sahabat mereka termasuk Taman Pertanian Negeri di Sekayu tuan-tuan dan puan-puan diberi kepada Dato' Hasan Ali, Naib Pesiden PAS.

H Defendan kedua telah ditugaskan untuk membuat liputan secara siaran langsung segmen pelancaran Majlis tersebut bermula dari ketibaan Timbalan Perdana Menteri.

I **[2]** Plaintif kemudiannya memfailkan tindakan saman ini terhadap defendan-defendan kerana dengan sengaja dan dengan secara salah dan niat yang jahat (falsely and maliciously) memfitnah plaintif dan juga menyiar secara langsung Majlis itu melalui Radio Televisyen

Malaysia. Plaintif memohon gantirugi sebanyak RM20,000,000 dari defendan pertama, RM40,000,000 dari defendan kedua dan ketiga gantirugi teladan dan gantirugi melampau, perintah supaya ketiga-tiga defendan meminta maaf dan ini disiarkan secara langsung melalui RTM di Berita Perdana dan dalam akhbar utama selama tiga hari berturut-turut dari tarikh perintah dibuat dan perintah melarang ketiga-tiga defendan daripada menerbit atau mengeluarkan perkataan-perkataan fitnah yang sama pada masa hadapan.

Ketidakhadiran Defendan Pertama Sepanjang Perbicaraan

[3] Perlu dijelaskan terdahulu di sini bahawa defendan pertama tidak diwakili oleh peguam sepanjang perbicaraan dari awal hingga akhir. Defendan pertama juga tida pernah hadir semasa perbicaraan dijalankan walaupun peguamcara plaintif telah memaklumkan beliau berkenaan tarikh-tarikh perbicaraan.

Beban Bukti Plaintif Dalam Kes Fitnah

Dalam kes *Ayob bin Saud v. T.S. Sambathamurthi* [1989] 1 CLJ 152; [1989] 1 CLJ (Rep) 321, Hakim Mohamed Dzaiddin (beliau pada masa itu) berkata:

> In our law on libel, which is governed by the Defamation Act 1957, the burden of proof lies on the plaintiff to show (1) the words are defamatory; (2) the words refer to the plaintiff; and (3) the words were published. Where a defence of qualified privilege is set up, as in the present case, the burden lies on the defendant to prove that he made the statement honestly, and without any indirect or improper motive. Then, if he succeeds in establishing qualified privilege, the burden is shifted to the Plaintiff in this case to show actual or express malice which upon proof thereof, communication made under qualified privilege could no longer be regarded as privileged. (*Rajagopal v. Rajan* [1972] 1 MLJ 45.)

[4] Keputusan kes ini diikuti oleh Hakim Ramly Ali dalam kes *Kian Lup Construction v. Hongkong Bank Malaysia Sdn. Bhd* [2002] 7 CLJ 32 dan oleh Hakim Low Hop Bing dalam kes *Ismail Shamsudin v. Abdul Aziz Abdan* [2007] 8 CLJ 65.

[5] Untuk menuntut pampasan bagi kes fitnah ini, beban bukti adalah pada plaintif untuk membuktikan elemen-elemen berikut:

– kata-kata yang dituturkan oleh defendan pertama adalah berbentuk fitnah;

A – kata-kata merujuk kepada plaintif; dan

– kata-kata tersebut telah disampaikan kepada pihak ketiga.

[6] Soal pertama ialah sama ada kata-kata yang terkandung dalam eks. P27 iaitu ucapan YBM Tengku Putra bin Tengku B Awang (defendan pertama) merujuk kepada plaintif? Jawapannya ialah 'ya'. Sememangnya perkataan-perkataan itu merujuk kepada plaintif sebab nama plaintif disebut oleh defendan pertama sebagai Dato' Hasan Ali, Naib Presiden PAS.

C **[7]** Soal kedua ialah adakah kata-kata yang dituturkan oleh defendan pertama berbentuk fitnah. Seperti yang telah dinyatakan terlebih dahulu, defendan pertama tidak diwakili oleh peguam dan beliau sendiri tidak hadir mahkamah semasa perbicaraan walaupun telah diberitahu oleh peguam plaintif melalui surat. Namun, D Peguamcara defendan kedua dan ketiga telah berhujah bahawa perkataan "diberi" dalam ucapan defendan pertama membawa pelbagai maksud seperti terdapat dalam kamus, umpamanya "menyampai sesuatu kepada seseorang untuk disimpan, digunakan atau untuk sesuatu keperluan, tidak menghalang seseorang E melakukan sesuatu, membenarkan, mengizinkan, mengakibatkan, menyebabkan, menjadikan …" Saya berpendapat jika dibaca secara keseluruhan perenggan itu ia membawa maksud yang plaintif diberi Taman Pertanian Negeri, Sekayu secara tidak jujur dan oleh itu boleh membawa makna negatif terhadap plaintif dan boleh F memalukan dan mengaibkan beliau.

[8] Soal ketiga ialah adakah kata-kata tersebut telah disampaikan kepada pihak ketiga. Memang tidak dinafikan oleh defendan yang perkataan yang dikatakan fitnah itu diucap semasa siaran langsung G Majlis oleh defendan kedua. Oleh itu, jawapannya adalah 'ya', sememangnya kata-kata tersebut telah disampaikan kepada pihak ketiga iaitu kepada hadirin yang hadir di Majlis itu dan juga penonton-penonton yang menonton siaran langsung Majlis tersebut melalui RTM.

H **[9]** Oleh itu saya berpendapat terdapat kata-kata fitnah yang dikatakan oleh defendan pertama terhadap plaintif yang membuat plaintif menanggung rasa malu dan aib.

I

Sama Ada Defendan-defendan Kedua Dan Ketiga Boleh Bergantung Kepada Pembelaan Perlindungan Bersyarat

[10] Defendan-defendan kedua dan ketiga telah memplidkan pembelaan perlindungan bersyarat kerana siaran langsung Majlis tersebut dibuat atas dasar kepentingan awam.

Dalam kes *Henry Ong Keng Sem v. Patrick Ong Keng Kok* [2008] 4 CLJ 276. Hakim Kang Hwee Gee (beliau pada masa itu) menyatakan:

> The law on qualified privilege is set out in *Clerk & Lindsell On Torts*, 8th edn Sweet & Maxwell 2000 at 1166-1168 as follows:
>
> **Qualified privilege**
>
> The definition of "qualified privilege" may be gathered from the words of a well-known judgment:
>
> In general an action lies for the malicious publication of statements which are false in fact and injurious to the character of another (within the well-known limits as to verbal slander), and the law considers such publication as malicious unless it is fairly made by a person in the discharge of some public or private duty, whether legal or moral, or in the conduct of his own affairs, in matters where his interest is concerned. In such cases the occasion prevents the inference of malice which the law draws from unauthorized communications, and affords a qualified defence depending upon the absence of actual malice. If fairly warranted by any reasonable occasion or exigency and honestly made, such communications are protected for the common convenience and welfare of society, and the law has not restricted the right to make them within any narrow limits, *per curiam*. *Toogood v. Spyring* [1834] 1 CM & R 181 at 193; see per Lindley LJ. In *Stuart v. Bell* [1891] 2 QB 341 at 345; *Adam v. Ward* [1017] AC 309.
>
> A more recent definition, possibly to be preferred as it refers to a duty or interest to make the communication rather than to an interest in its subject-matter, per Greene MR in *De Buse v. MaCarthy* [1942] 1 KB 156 cf. *Harrison v. Bush* [1855] 5 E & B 344 at 348, per Lord Campbell CJ; *While v. Stone (Lighting and Radio) Ltd* [1939] 2 KB 827 ("the person to whom it is made", in Lord Atkinson's statement, refers to the third party other than the plaintiff to whom the alleged defamatory statement is published); *Phelps v. Kemsley* [1942] 168 LT 18 at 20, per Goddard LJ is to be found in the speech of Lord Atkinson in *Adam v. Ward* [1917] AC 309 at 334:

A

> A privileged occasion is, in reference to qualified privilege, an occasion where the person who makes the communication has an interest or a duty, legal, social or moral, to make it to the person to whom it is made, and the person to whom it is so made has a corresponding interest or duty to receive it. This reciprocity is essential.

B

Elements of qualified privilege

There are three elements necessary to establish the defence of qualified privilege:

C

(1) the occasion must be fit,

(2) the matter must have reference to the occasion, and

(3) it must be published for right and honest motives. See *Horrocks v. Lowe* [1975] AC 135, HL (burden of proof on the plaintiff that publication was not "from right and honest motives"). Also *Reynolds v. Times Newspapers* [1999] WLR 1010.

D

Unreasonable use of privileged occasion

Once it is ruled that the occasion is privileged and that the matter complained of has reference to the occasion, the only remaining question for consideration is whether the occasion was used without malice. *Adam v. Ward,* above: *Angel v. H.H. Bushell & Co. Ltd* [1968] 1 QB 813. In *Clark v. Molyneux* [1877] 3 QBD 237 it was held that statements made on a privileged occasion will be protected, provided it does not appear that the defendant acted from any indirect motive. The actual decision was not on the question of privilege, but on the question of malice, and the burden of proving this was held to lie on the plaintiff per Lindley LJ in *Stuart v. Bell* [1891] 2 QB 341 at 351, Cf. *Darby v. Ousely* [1856] 1 H & N.1:

E

F

G

> I apprehend the moment the judge rules that the occasion is privileged, the burden of showing that the defendant did not act in respect of the reason of the privilege, but for some other and indirect reason, is thrown on the plaintiff. *Clark v. Molyneux* [1877] 3 QBD 237 at 247, per Brett LJ.

H

[11] Seperti yang disebut oleh Lord Atkinson dalam kes *Adam v. Ward* [1917] AC 309, terdapat tiga elemen yang perlu dibukti oleh defendan kedua dan ketiga bagi tujuan pembelaan perlindungan bersyarat:

I

a) "The occasion must be fit" – Saksi tunggal defendan kedua dan ketiga telah memberi keterangan bahawa defendan kedua membuat liputan siaran langsung segmen pelancaran Majlis tersebut kerana ianya dihadiri oleh Timbalan Perdana Menteri. (Rujuk kepada soalan dan jawapan No. 10 eks. D51 dan soalan dan jawapan pemeriksaan semula). Saya berpendapat ini adalah sesuatu acara yang menepati "the occasion is fit".

b) "The matter must have reference to the occasion" – Mengikut SD1, sepanjang pengetahuan beliau, defendan pertama ditugaskan untuk menyampaikan ucapan aluan untuk menyambut kedatangan Timbalan Perdana Menteri. Defendan kedua bertanggungjawab menyiarkan perkara-perkara yang ada nilai berita dan informasi kepada rakyat.

c) "It must be published for right and honest motives" – defendan kedua adalah satu saluran media nasional yang dipertanggungjawab untuk menyampaikan perkara-perkara yang mempunyai nilai berita kepada rakyat dan rakyat mempunyai kepentingan untuk mengetahui berita itu. Lagi pun defendan kedua hanya bertugas sebagai penyiar segmen pelancaran Majlis tersebut dan tidak bertanggungjawab atau mempunyai kawalan ke atas aturcara mahupun perjalanan Majlis tersebut (rujuk soalan dan jawapan No. 10 dan 12 eks. D51 dan soalan dan jawapan 2 - 4 pemeriksaan semula). Tetapi yang paling penting ialah ini adalah satu siaran langsung di mana pihak defendan kedua tidak mengetahui terlebih dahulu teks ucapan dan ungkapan yang dikatakan fitnah itu. Sebenarnya SD1 sendiri tidak sedar apa yang dikatakan itu fitnah. Juga tiada masa bagi defendan kedua untuk menyunting atau pun 'edit' ucapan defendan pertama sekiranya SD1 mengetahui yang perkataan itu fitnah. Dalam lain perkataan tiada unsur niat jahat (malice) oleh defendan kedua dan ketiga terhadap plaintif.

[12] Atas alasan-alasan di atas, mahkamah mendapati yang defendan kedua dan ketiga berjaya dalam pembelaan perlindungan bersyarat (qualified privilege).

Gantirugi

[13] Plaintif telah memohon gantirugi seperti dalam pernyataan tuntutan terpinda iaitu:

A (a) Gantirugi sebanyak RM20,000,000 (Ringgit Malaysia Dua Puluh Juta) dibayar oleh defendan pertama kepada plaintif;

(b) Gantirugi sebanyak RM40,000,000 (Ringgit Malaysia Empat Puluh Juta) dibayar oleh defendan kedua dan defendan ketiga
B kepada plaintif;

(c) Gantirugi Teladan (Exemplary Damages);

(d) Gantirugi Melampau (Aggravated Damages);

C (e) Perintah mengarahkan defendan pertama, defendan kedua dan defendan ketiga untuk meminta maaf daripada plaintif dan menarik balik tuduhan fitnah ke atas plaintif dan ucapan minta maaf dan penarikan balik tuduhan fitnah tersebut hendaklah disiarkan secara langsung melalui RTM, di Berita Perdana dan
D di akhbar utama selama tiga hari berturut-turut dari tarikh perintah ke atas writ saman ini;

(f) Perintah melarang defendan pertama, defendan kedua dan defendan ketiga daripada menerbitkan atau mengeluarkan
E perkataan-perkataan fitnah yang sama seperti yang dinyatakan di perenggan 6 dan perenggan 8 Pernyataan tuntutan di atas pada masa hadapan;

(g) Kos.

F **[14]** Plaintif telah memberi keterangan menyatakan yang setelah berkhidmat dalam Kerajaan dalam pelbagai jawatan, beliau letak jawatan dalam tahun 1990 dan menjadi jurulatih konsultan, motivator dan buat masa ini Ahli Dewan Undangan Negeri Daerah Gombak Setia dan seorang ahli EXCO, Kerajaan Negeri Selangor.
G Beliau juga telah mempunyai perniagaan melalui SABHA Group yang antara lain menerbit buku dan kaset. Semasa perkataan fitnah dikeluarkan oleh defendan pertama terhadap beliau, plaintif adalah antara lain seorang Naib Presiden PAS.

H **[15]** Saya berpendapat gantirugi yang dituntut oleh plaintif adalah keterlaluan, mengikut prinsip-prinsip dalam kes-kes yang telah diputuskan iaitu *Chin Choon v. Chua Jui Meng* [2005] 2 CLJ 569; *Karpal Singh v. DP Vijendran* [2001] 3 CLJ 871; *Musa Hitam v. S H Alatas & Ors* [1991] 1 CLJ 314; [1991] 2 CLJ (Rep) 487 dan lain-
I lain.

[16] Dalam kes *Chin Choon @ Chin Tee Fut v. Chua Jui Meng*, Hakim Mahkamah Rayuan Gopal Sri Ram (beliau pada masa itu) menyatakan:

> In our judgment, we should, in defamation cases, maintain the age old practice of making a global award in order to limit the size of awards. Otherwise we will have runaway damages once again.

Dalam kes *Liew Yew Tiam & Ors v. Cheah Cheng Hock & Ors* [2001] 2 CLJ 385 sekali lagi Gopal Sri Ram, Hakim Mahkamah Rayuan (beliau pada masa itu) menyentuh berkenaan award yang patut diberi dalam kes fitnah dan berkata:

> In the process of making our assessment we have not overlooked the recent trend in this country of claims and awards in defamation cases running into several million Ringgit. No doubt that trend was set by the decision of this Court in *MGG Pillai v. Tan Sri Dato Vincent Tan Chee Yioun*. It is a decision that has been much misunderstood. The underlying philosophy of that decision is that injury to reputation is as, if not more, important to a member of our society than the loss of a limb. But we think the time has come when we should check the trend set by the case. This is to ensure that an action for defamation is not used as an engine of oppression. Otherwise, the constitutional guarantee of freedom of expression will be rendered illusory.

[17] Saya juga dapati plaintif tidak memberi apa-apa keterangan berkenaan dengan gantirugi yang dipohon. Juga beliau sendiri menyatakan yang beliau sekarang adalah seorang Ahli Dewan Undangan Negeri bagi Gombak Setia dan seorang EXCO bagi Kerajaan Negeri. Saya berpendapat walaupun kata-kata fitnah itu dibuat, ianya tidak menjejaskan imej plaintif. Sebaliknya, plaintif sekarang berkeadaan lebih baik dari dahulu.

[18] Lagi pun perkataan fitnah itu dikatakan hanya sekali sahaja oleh defendan pertama dan juga disiarkan secara langsung hanya sekali oleh defendan kedua. Tiada bukti yang mengatakan ada siaran ulangan atau ulang tayang Majlis itu. Dalam kes *Karpal Singh v. DP Vijandran* [2001] 4 MLJ 161 Abdul Hamid Mohamad Hakim Mahkamah Rayuan (beliau pada masa itu) mengulas berkenaan kes *Dr. Jenni Ibrahim v. S Pakianathan* [1986] 2 MLJ 154 dan berkata:

> In *Dr Jenni Ibrahim v. S Pakianathan* [1986] 2 MLJ 154, the plaintiff, a psychologist who had been doing voluntary work at Pusat Pertolongan sued the defendant for sending copies of letters containing serious allegation of criminal breach of trust to various

A people. Ajaib Singh J (as he then was) awarded her RM30,000 in damages. On appeal, the Supreme Court reduced the award to RM15,000 as 'there was libel on one occasion only'.

[19] Berpandukan trend kes kes itu, saya mengawardkan kepada plaintif gantirugi sebanyak RM50,000 dibayar oleh defendan pertama dengan faedah sebanyak 8% setahun dari tarikh penghakiman sehingga penyelesaian penuh dan kos yang akan ditaksirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar.

[20] Mahkamah menolak permohonan di perenggan 14(c), (d) dan (e).

[21] Mahkamah membenarkan permohonan di perenggan 14(f) tetapi hanya terhadap defendan pertama sahaja.

[22] Oleh kerana mahkamah mendapati yang defendan kedua dan ketiga tidak bertanggung (liable) maka mahkamah memerintah supaya kos atas dasar peguamcara dan anakguam di bawah s. 2(b) Akta Perlindungan Pihak Berkenaan Awam 1948 (Public Authorities Protection Act 1948) dan ditaksirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar – dibayar oleh plaintif kepada defendan kedua dan ketiga.